

Arrest

nr. 82 452 van 5 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 19 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KÖSE, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 augustus 2011 het Rijk binnen en diende op 5 augustus 2011 een asielaanvraag in. Op 26 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Sikh afkomstig uit Rajpura te Punjab in India. U woonde met uw familie in Ropar en uw familie had gronden in Rajpura. In november 2010 stelde uw vriend J. u voor aan G.. G. handelde in auto's en hij bezorgde u werk. U ging vijf keer mee naar Delhi om auto's naar Punjab te rijden. Later kwam u via J. erachter dat G. niet was wie hij zich voordeed en dat de auto's waarin hij handelde gestolen waren. G. bleek M. S. te zijn, een crimineel die gezocht wordt in uw deelstaat. Vanaf dat moment stopte u met werken voor G. en negeerde u hem wanneer hij via J. achter u vroeg. G. had een plan om zijn vijand, B. R. R. S., te vermoorden, maar hij had u daarvoor nodig. U was lid van een religieuze welvarende Sikh familie en G. wou u ondervoorzitter maken van een fictieve organisatie die Sikh Soldier zou heten. Door u te vermoorden zou G. dichterbij B. R. R. S. geraken, want hij was een tegenstander van de Sikhs. Toen u door kreeg dat men u wou vermoorden wou u helemaal niets meer met G. te maken hebben. J. waarschuwde u dat G. u zou vermoorden indien u zich niet zou aandienen. In juni 2011 werd u achtervolgd en beschoten door G.. U denkt dat G. angst heeft dat u hem zou verraden bij de politie. Daarom besloot u om India te verlaten. Op 31 juli 2011 nam u vanuit India een rechtstreekse vlucht naar België. U kwam aan in België op 1 augustus 2011 en vijf dagen later vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een familiefiche, schooldocumenten en een briefje van de apotheek in het centrum voor.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat de problemen die u aanhaalt als reden waarvoor u India diende te verlaten vreemd zijn aan het Vluchtelingenverdrag. De problemen die u aanhaalt vallen niet onder één van de vijf gronden zoals beschreven in het Vluchtelingenverdrag. U verklaart dat u India diende te verlaten omwille van problemen met een zekere G. (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U bevestigt dat G. een bekend crimineel is die onder een valse naam gestolen auto's verhandelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Zijn echte naam is M. S. en hij is één van de door de politie meest gezochte mensen in uw deelstaat (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U verklaart dat G. u wou vermoorden omdat u op de hoogte was van zijn criminele praktijken, omdat hij angst had dat u de kant van zijn partner J. zou kiezen (waarmee hij in conflict lag) en omdat u tegen hem zou getuigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U bevestigt dat dit de enige reden is waarom G. u wilt vermoorden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) en dat u nooit met iemand anders problemen hebt gehad in India. U had dus enkel problemen met een crimineel die angst had dat u hem zou verraden bij de politie. U had verder geen problemen in India: u bent een Indische staatsburger (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), u hebt nooit problemen gekend omwille van uw Sikh geloof (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), u hebt geen politiek profiel (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), en u hebt nooit problemen gehad met de Indische autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Bijgevolg vallen de problemen die u had niet onder het Vluchtelingenverdrag.

U komt niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming zoals beschreven in Artikel 48/4 van de Belgische Vreemdelingenwet. Er is geen enkele reden waarom u zichzelf in India niet zou kunnen beschermen tegen G. door klacht in te dienen bij de politie. U verklaart dat M. S., de echte identiteit van G., gezocht wordt door de politie en zelfs één van de meest gezochte mensen is van de deelstaat (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U hebt zelf geen crimineel verleden, u bent meteen gestopt met werken voor G. toen u erachter kwam dat hij bij criminele activiteiten betrokken was, en u hebt nooit problemen gehad bij de Indische autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Ook andere mensen in uw streek waren op de hoogte van de criminele activiteiten van G. (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) en u bevestigt dat er nog andere mensen de echte identiteit kenden van G.. De optelsom van deze elementen wijst erop dat u gemakkelijk een klacht had kunnen indienen bij de politie tegen G.. Toch hebt u dit niet gedaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd wordt waarom u geen klacht indiende antwoordt u dat G. een crimineel is en dat hij politieke betrekkingen heeft. U wordt meteen eraan herinnerd dat het feit dat G. één van de meest gezochte criminelen is van uw deelstaat erop wijst dat G. weinig tot geen politieke betrekkingen kan hebben. Anders zou hij niet van identiteit moeten veranderen om ongestoord verder te kunnen leven. Meteen daarna verklaart u dat G. in Punjab niet gezocht wordt, omdat hij op de lijst staat van het Himaghal politiekantoor (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat G. één van de meest gezochte mannen in uw deelstaat is (Punjab is uw deelstaat). Bovendien is het merkwaardig dat G. een andere identiteit aanneemt in Punjab als hij in Punjab niet gezocht wordt. Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht weinig geloof aan die verklaring. Wanneer u daarna opnieuw gevraagd wordt waarom u geen klacht kon indienen tegen G. antwoordt u dat uw familie dan in gevaar zou komen. U verklaart dat uw vader bij de overheid werkt en dat jullie enkel in Ropar of in Bathinda kunnen wonen en dat G. uw familie daar altijd zal vinden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Deze verklaring houdt weinig steek gezien G. een gezochte crimineel is. Als u een klacht tegen hem indient en hem ontmaskert dan zal de politie G. opsluiten. U reageert hierop door te stellen dat G. uw betrokkenheid bij zijn criminele activiteiten kan aantonen bij de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is slechts op een vermoeden gebaseerd. Niets wijst erop dat de politie het woord van G. zou geloven

tegen uw woord, zeker indien in rekening wordt gebracht dat u de modelburger bent die nooit problemen heeft gehad met de politie terwijl G. een gezocht crimineel is. Bijgevolg stelt het CGVS dat er weldegelijk bescherming ter beschikking was voor u in India.

U hebt bovendien binnen India een intern vluchtalternatief. Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet elders in India kan wonen, gezien u enkel problemen had met een crimineel in uw buurt, antwoordt u dat G. u zou vermoorden als hij zou worden opgepakt en als u en J. achteraf tegen hem zouden getuigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit argument houdt geen steek. Indien G. opgepakt wordt kan hij u niet vermoorden. Wanneer de vraag herhaald wordt geeft u een soortgelijk antwoord. Nadat de vraag een derde keer gesteld wordt verklaart u dat de politie u zal zoeken indien G. uw naam laat vallen. Ook deze verklaring houdt weinig steek. Hierboven werd al duidelijk gemaakt dat het weinig geloofwaardig is dat de politie het woord van G. zou geloven tegen dat van u. U hebt bovendien nooit iets misdaan, niets staat u in de weg om uw onschuld aan te tonen. U weet het CGVS er op geen enkele manier van te overtuigen dat u uw leven niet elders in India zou kunnen opbouwen. U hebt hiervoor de middelen ter beschikking: u komt uit een welvarende familie (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) en u hebt elders in Punjab nog familie wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7).

Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar India het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. De familiefiche die u voorlegt is een identiteitsdocument. Uw identiteit wordt niet in twijfel getrokken. Hetzelfde geldt voor uw schooldocumenten. U legt een briefje uit de apotheek van de centrum waar u verblijft voor als bewijs dat u medische klachten hebt. Dit document bewijst op geen enkele manier dat u niet in staat zou zijn om het gehoor bij te wonen, het toont enkel aan dat u op 25 januari 2012 langs de apotheek bent geweest. U legt geen officieel medisch attest voor waarin verklaart wordt dat u niet in staat bent om het gehoor af te leggen. Bovendien hebt u duidelijk op alle vragen kunnen antwoorden tijdens het gehoor zonder enige noemenswaardige problemen. Achteraf had u geen opmerkingen. Hieruit leidt het CGVS af dat het gehoor op geen enkele manier beïnvloed werd door eventuele medische klachten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504). De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden uiteengezet. Verzoeker licht overigens niet toe welk belang hij in onderhavig beroep heeft bij het vragen van de schorsing van de bestreden beslissing dat enkel de beoordeling van de gegrondheid van een asielaanvraag betreft. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat gelet op artikel 39/70 van de vreemdelingenwet, tenzij met toestemming van de verzoekende partij, geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of terugdrijving kan worden uitgevoerd.

2.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en verwijst naar rechtspraak van het EHRM. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker verwijst naar algemene rechtspraak en rechtsleer.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Daar waar verzoeker verder beweert dat hij verschillende documenten heeft voorgelegd, doch dat die niet in acht werden genomen, laat verzoeker na te specificeren op welke documenten dit dan wel betrekking zou hebben. Evenmin zijn er dienaangaande concrete aanwijzingen te vinden in het administratief dossier. Dit middel wordt derhalve niet ontvankelijk aangevoerd.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.2. Verzoeker beroept zich niet op de vluchtelingenstatus, noch brengt hij argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van de feiten zoals weergegeven in de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoeker voert de schending aan van artikel 3 EVRM, volhardt in zijn asielrelaas en beweert steunend op het "*Arrest NA. V THE UNITED KINGDOM, 17 July 2008, Application no. 25904/07*" dat "*De verwerende partij is er evenwel niet in geslaagd om conform de vaste rechtspraak van het EHRM het begin van bewijs te weerleggen*".

4.1. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker blijft louter theoretisch, citeert rechtspraak zonder deze *in casu* toe te passen. Verzoeker voegt geen bewijsmiddelen toe. Onder de verwijzing naar niet concreet geciteerde en gedateerde rapporten van *Amnesty International* en de *International Human Rights Commission* citeert hij in voetnoot de rechtspraak van het EHRM inzake *Chahal t. Verenigd Koninkrijk* van 15 november 1996. Daargelaten dat deze werkwijze bijzonder onzorgvuldig voorkomt, wordt niet nader toegelicht welke informatie de CGVS over het hoofd zou hebben gezien. Hij laat tevens na concreet uiteen te zetten tot welke kwetsbare groep die op systematische wijze het voorwerp uitmaakt van een systematische praktijk van onterende behandelingen hij dan wel zou behoren, noch toont hij aan dat er al sprake zou zijn van een dergelijke systematische vervolgingspraktijk. In zoverre de schending van artikel 3 EVRM al ontvankelijk is aangevoerd, is het ongegrond.

4.2. Verzoeker heeft de motieven in de bestreden beslissing inzake de weigering van de status van vluchteling niet betwist en als zodanig niet betwist dat hij niet voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker gaat er in deze aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielaanvraag niet geloofwaardig is, kan hij zich niet langer steunen op de elementen die aan de basis van zijn aanvraag liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK